

Туберкулозата е заболяване, известно от древността. Днес е втората най-честа причина за смъртност от инфекциозни заболявания (след смъртността от HIV/СПИН). Това е хронична, рецидивираща, лечима инфекциозна болест, която засяга основно белия дроб, но може да поразии и други органи и системи в човешкия организъм (лимфни възли, сърце, очи, кости и стави, централна нервна система, пикочо-полова система и др.).

1. ПРИЧИНИТЕЛ

Причинител на болестта е туберкулозният микобактерий (*Mycobacterium tuberculosis*), характеризиращ се с висока устойчивост в околната среда и на дезинфекционни препарати.

2. РИСКОВИ ФАКТОРИ ЗА РАЗВИТИЕТО НА ТУБЕРКУЛОЗАТА

- ❖ Непосредствен контакт с болен от туберкулоза
- ❖ Пребиваване продължително време в затворени, непроветрени помещения
- ❖ Наличие на съпътстващи заболявания: хронични заболявания на белите дробове (бронхит, бронхиектазии и др), диабет, психични заболявания, алергични състояния и др.
- ❖ Липса на ваксинация срещу туберкулоза
- ❖ Непълноценно хранене (при дефицит на белтъчини и витамини в храната)
- ❖ Лоши хигиенни условия
- ❖ Вредни навици – тютюнопушене, злоупотреба с алкохол или психоактивни вещества (наркотици) и др.
- ❖ Носителство на вируса на СПИН

3. ИЗТОЧНИК НА ЗАРАЗЯВАНЕ И НАЧИНИ НА ПРЕДАВАНЕ

Най-чест източник на заразяване са болните от туберкулоза, които отделят туберкулозните бактерии при кихане, кашлица (която е придружена с отделяне на храчки), говор и др. Те се предават по въздушно-капков механизъм, но заразата може да се пренесе и чрез праха в стаите и улиците, където туберкулозните бактерии остават дълго време жизнеспособни. Възможно е заразяване и по хранителен път - чрез консумация на мляко или месо от болни животни (едър рогат добитък) при недостатъчна термична обработка.

4. КЛИНИЧНИ СИМПТОМИ

При установяване на някои от симптомите на заболяването, незабавно се консултиране с лекар.

5. ДИАГНОСТИКА И ЛЕЧЕНИЕ

Диагностиката е комплексна и включва образни, микробиологични, имуноензимни и клинично-лабораторни методи.

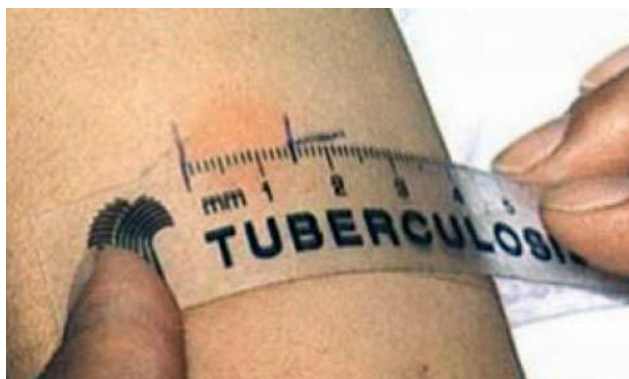
Лечението е специфично и продължително. Назначава се от специалисти и се осъществява в болнична обстановка.

6. СПЕЦИФИЧНА ПРОФИЛАКТИКА - ВАКСИНАЦИЯ

Туберкулозата е опасно заболяване и ваксинацията в детска възраст е възможност за нейното предотвратяване.

В България имунизацията срещу туберкулоза (с БЦЖ ваксина) е една от първите, които децата получават след раждането. Инжекцията се прави интрадермално във външната част на рамото. След ваксинация детето развива локална реакция и това е нормален процес.

Съгласно задължителния Имунизационен календар на страната на 7 годишна възраст децата се реимунизират против туберкулоза след предварително прилагане на кожен тест Манту, при който от вътрешната страна на ръката над китката подкожно се инжектира биопродукт и след 72 часа се отчита локалната реакция с помощта на прозрачна линейка. Ако реакцията на Манту е под 5 мм, теста е отрицателен и се извършва ваксинация с БЦЖ ваксина.

7. ОБЩИ ПРОФИЛАКТИЧНИ МЕРКИ:

- ❖ Отказ от тютюнопушене, употреба на алкохол и психоактивни вещества (наркотици);
- ❖ Поддържане на добра лична и обществена хигиена;

❖ Консумиране на хранителни продукти (месо, мляко и яйца), преминали ветеринарно-санитарен контрол;

❖ Незабавно консултиране с лекар при установяване на някои от симптомите на болестта, а също така и при съпътстващи заболявания или прекарани наскоро инфекции.

ГРИЖЕЙКИ СЕ СВОЕТО ЗДРАВЕ СЕ ГРИЖИШ И ЗА ЗДРАВЕТО НА СВОИТЕ БЛИЗКИ!

РЗИ-Сливен